

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 35. Incrementa morbi & singularis patientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

Ideo Iacobus noctes & dies adstitit, sermonibus sacris fuit & confirmavit, ut à latere suo æger vix eum diuelli patere-
 tur: ita diebus esurialibus, ieiuno stoma-
 cho tabem hausit, quæ die Iouis Sancto
 manifestiùs prodijt.

*ex agra
 crebra vi
 sitatione.*

C A P V T XXXV.

*Incrementa morbi, & singularis
 patientia.*

Cum iustus in principio accusator sit sui, *Humilitas*
 Ideo peccatis suis adscripsit ægrota-
 tionem, & correptionem ut patris a-
 mantissimi suscepit, ac licet eo tempo-
 re molestum videri posset, Parochianis
 in administrandis Paschalibus Sacramen-
 tis non adesse: libenter tamen suam
 cum diuina conformavit voluntatem,
 sibi non parum in hoc gratulatus, quòd
 dum Ecclesia Christi cruciatus recolit,
 & fideles omnes exoptat pœnitentium
 ritu publicè testari, Christum inno-
 centem peccatis nostris pœnas debitas
 morte Crucis expiasset, mereretur & i-
 ple Saluatori nostro toleratis corpo-
 ris doloribus, & interiore tristitia

*tas initio
 ægrota-
 tionis.*

mentis assimilari : secum verò nimis clementer agi, dicere solebat, cui minima tantùm guttula propinaretur, cùm Christus totum fellis & absynthij calicem ad fæces vsque exhauriret.

*Collo-
quia pia.*

Die Veneris Sancto binas circiter horas cùm Confessario iucundissimè diuinis de rebus sermocinatus, dolebat quidem non licere pro more & lege, quam sibi tulerat, cum cilicio & ieiunio in noctem vsque protracto, viam obire Romanam præcipuis Urbis Ecclesijs visitatis : iterum voluntate pro re Deo consecrata, eius se totum subiecit arbitrio. Postridie pleuritis accessit, nec sola; sed capitis dolore, tussi, febrîq; stipata.

Tunc laterum aculeatissimæ lancinationes, perforatarum Christi manuum & pedum dolores exhibebant: aberat in istis cruciatibus gemitus : intercalarem sæpe versum iterabat: *Adde Domine dolores, auge patientiam.*

*Morbi sũ
ma in cle-
mẽtia die
Paschatis.*

Ipso Resurrectionis Dominicę die manè sic aucta mali violentia, vt vsum loquendi sat diu sustulerit, ac licet dolores laterum continuò pungerent, tussis affligeret, facultas exscreandi sputi defecisset,

ut cumulus malorum accederet, qui defectum viribus iuaret, aderat nemo: quo sic Christo in Crucem actio similior euaderet, pariter ab omnibus derelicto. Sed à meridie non nihil remisit dolor, & inclementia morbi, sic ut more suo recepto loquendi vsu iucundè pijs de rebus differeret, optimè morbi molestijs & Dei voluntate contentus, nihil ut his melius quæreret. Sed cum medicus vterque corporis & animi lectionem Horarum Canoniarum in grauissimis doloribus interdicerent, nihilominus ad colloquutionem ægrum inuitarent, festiuè more suo reposuit: *Cum hominibus loqui me vultis, & sur cum Deo prohibetis?* Perstantibus in sententia, morbiq; incrementum ob nimiam precantis contentionem obtendentibus, morem gessit, decademq; Deiparæ Virginis exinde digitis versare cœpit, nec vquam ferè deposuit. Ei nummisma transfigurationem Dominicam altera sui parte referens, appensum erat, quam cum solus degeret, speculabatur, & pios ad Deum gemitus, ad adstantes salutaria colloquia conabatur elicere, nec de morbo dubitabat dicere: *Bonum est nos hic esse.*

*Studium
lectionis
Horarum*

Obedientia.

Deum enim afflictis proximum sentiebat, qui promisit, *cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum & glorificabo eum.*

C A P V T XXXVI.

Morbo nonnihil remittente votum concipit

S. Caroli Borromæi vitam illustrandi.

*Remittit
infirmi-
tas.*

Octauus morbi dies, qui erat dies Iouis Paschæ, crisi ostendit iudicio medici bonam & salutarem: nam sudore sponte promanante è corpore, febris remisit, laterū aculei hebetati, tussis rarior, dolores capitis leuiores videbantur, licet eibi fastidium, & virium imbecillitas periculum non abesse satis indicarent. Nocte quadam somnum solito ceperat arctiorem: excitatus animum sensit in S. Caroli Borromæi cultum rapi vehementiùs, & quia diuinitas moneri se credebat, vt eum sibi Patronum adoptaret: deliberauit, quæ posset ratione sibi faciliùs eiusdem patrocinium demereri; succurrit, si sanitati restitutus, primo quod aditurus esset opere, eundem exemplar proponeret omnibus Ecclesiasticis, quod numeris omnibus absolutū intuerentur sapiùs & imitarentur. Id se consecuturū sperabat, si vitam S. Ca-

*S. Caroli
Patronū
eligit.*